

F. t. l. vedr. retsplejeloven m. v.

Den 10. oktober 1974 afgav udvalget en udtalelse om sidstnævnte spørgsmål, jfr. bilag 2 til lovforslaget.

Af udtalelsen fremgår, at tre af udvalgets medlemmer indstiller, at de særlige eksamensbetingelser for så vidt angår advokater afskaffes, hvorimod udvalgets øvrige tre medlemmer indstiller, at der opretholdes særlige eksamensbetingelser på dette område. Med hensyn til begrundelsen for de to standpunkter henvises til udvalgets udtalelse.

Justitsministeriet kan i det hele tilslutte sig de førstnævnte tre medlemmers indstilling.

For så vidt angår de særlige eksamenskrav, der gælder for dommere, politimestre m.fl., finder justitsministeriet, at disse særlige krav uden betænkelighed kan afskaffes, idet det vil være muligt at tage de fornødne hensyn til ansøgenes kvalifikationer ved selve udnævnelsen, der normalt først finder sted efter længere tids virke i praksis.

Inden for særlovgivningen kræves ved besættelse af visse hverv, at den pågældende opfylder betingelserne for at blive dommer. Dette gælder f.eks. formanden for elektricitetsrådet, formanden for patentankenævnet, formanden for monopolankenævnet og formanden for miljøankenævnet. Gennemføres lovforslaget, vil der ikke ved besættelse af sådanne hverv kunne stilles særlige eksamenskrav.

Justitsministeriet vil drage omsorg for, at de enkelte ministerier orienteres herom.

Til nr. 4 og 5.

Bestemmelserne svarer til §§ 102 og 103 i lov nr. 5 af 7. juni 1956 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger. De bestemmelser i denne lov, der fortsat er i kraft, er imidlertid ved tjenestemandsløven af 1969 forudsat overført til anden lov eller afløst af aftaler eller administrative forskrifter.

Under henvisning hertil foreslås § 102 om vederlag til sættedommere og § 103 om dommers adgang til lønnet bibeskæftigelse overført til retsplejeloven.

Til nr. 6.

Ifølge tjenestemandsløvgivningen kan ændring af stillingsbetegnelser finde sted ved administrativ foranstaltning efter forudgående forhandling med vedkommende forhandlingsberettigede tjenestemandsgesamorganisation.

Spørgsmålet om stillingsbetegnelserne inden for politikorpset forventes i den kommende tid taget op til forhandling med organisationerne. I forbindelse med disse forhandlinger vil det være ønskeligt at have mulighed for at anvende stillingsbetegnelsen „politinspektør“ på stillinger, hvortil der ikke kræ-

ves juridisk kandidateksamen. Den foreslåede ændring tilsigter at skabe mulighed herfor.

Til nr. 11.

Det ovenfor under nr. 2 nævnte udvalg har efter anmodning fra advokatfuldmægtigforeningen drøftet en eventuel ændring af retsplejelovens § 130, således at der skabes mulighed for, at en advokat kan antage to autoriserede fuldmægtige.

Udvalget har i en udtalelse af 1. november 1974, jfr. bilag 3 til lovforslaget, bl. a. udtalt, at udvalget ikke finder afgørende argumenter mod en sådan ændring, idet de stigende krav til advokaternes arbejdskraft og viden vil kunne gøre autorisation af to fuldmægtige velbegrundet. Fuldmægtigene vil også gensidigt kunne støtte og oplære hinanden. Et større antal kan imidlertid ikke anbefales. Udvalget finder det ikke mindst af beskæftigelsesmæssige grunde rimeligt, at ændringen gennemføres snarest.

Justitsministeriet kan tilslutte sig det af udvalget udtalte.

Til nr. 12.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås indført en regel, der sikrer en forbruger, der har fået medhold i forbrugerklagenævnet eller et klage- eller ankenævn, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, fri proces, såfremt sagen senere indbringes for retten, og han opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces. Den foreslåede regel om automatisk fri proces finder kun anvendelse under sagens behandling i 1. instans.

Efter retsplejelovens § 330, stk. 1, forudsætter meddelelse af fri proces, at ansøgeren skønnes at have rimelig grund til at føre proces, og at han ikke uden at lide væsentlige afsavn kan betale de omkostninger, der er forbundet med sagen. Fri proces i sager i 1. instans meddeles normalt af overøvrigheden.

I forbrugersager må den første betingelse som hovedregel anses for opfyldt, når forbrugeren må indbringe en nævnsafgørelse for domstolene, fordi modparten undlader at efterkomme afgørelsen, eller hvis modparten indbringer sagen med henblik på at få ændret afgørelsen til skade for forbrugeren. Det samme gælder, hvis et forlig, der er indgået for forbrugerklagenævnet eller et godkendt nævn, indbringes for domstolene. Den foreslåede regel afviger derfor i første række fra gældende ret ved, at forbrugeren uden særlig bevilling har fri proces i disse tilfælde.

Hvis der af forbrugerklagenævnet eller de godkendte nævn er fastsat en frist for opfyldelsen af